

Aşkın Ceylan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.05.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abidin'in Rüyası

Uyu Abidin uyu,
Belki unutursun kırık bacağının acısını,
Aç, açıkta olduğunu,
Sokak çocukluğunu,
Ha Abidin!
Uyu Abidin uyu,
Belki güzel rüyalar da görürsün,
Aşık olursun, sevişirsin...
Mutlu olursun sende diğerleri gibi,
Olur mu dersin?
Olsun be Abidin,
Yüreğim artık dayanmıyor gözyaşlarına.

(Şubat 2006,Kumla)

Aşkın Ceylan

Acıların Bittiği Yer

Yaşamı daha çok düşünür oldum
Bugünlerde,
Daha bir özledim menekşe kokusunu,
Daha bir özledim dağ havasını,
Kırlangıçları, söğüt yapraklarını,
Çam kozalaklarını,
Tozlu yollarını köyümün...
Ve daha bir özledim,
Sevişmeyi seninle,
Unutup zamanın kahpeliğini
Ve insanları,
Acıların bittiği yerde.

(Şubat 2002,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Ağır Fırtına

Ağır fırtınadayım,
Diyar diyar savruluyor ruhum,
Tutkularım en kanlı savaşlara sürüklüyor bedenimi,
Yorgunum,
Zor olsa da kabullenmek,
Artık her savaşta mağlubum,
Ağır fırtınadayım.

(2008, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Albina

Albina;
Çorak yüreğimin gül sağanağı,
Kopup gitti içimden, yaralı bir çığlık daha,
Düşlerimi yasladığım, nemli, soğuk duvarların ötesine,
Nerededir şimdi, bulabilmiş midir yankısını?
Ya sen neredesin, bulabildin mi yüreğinin şarkısını?
Of Albina;
Çorak yüreğimin gül sağanağı,
Hasretim sana, hasretim sana.

(Şubat 2004, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Alev Fırtınası

İçimde yarattığın alev fırtınası,
Ancak vücudunun gizemli, dışı kıvrımlarında dinebilir
Ve işte o zaman,
Ne varsa bildiğim
Aşka dair,
Yaşanmış,
Hepsini unutmya razıyım.
Çünkü aşk:
Seninle var olmaktır artık!
Yeniden yarat beni vücudunda.

(Şubat 2005,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Aşk

Aşk:
Dokunmak senin düşlerine,
Düşlerimle
ve
Çağırarak ölümü
son nefese,
Düşlerine dokunduğum yerde.

(Mayıs 2002, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Aşkın Bey İleti

Mevsimler gelir-geçer,
Şende yitirirsin kendini, Aşkın bey
Ömrün de biter de,
Yalnızlığın bitmez senin.
Kurumuş dal gibi kırılıp düştüğünde toprağa,
Kahretmeye vaktin bile yetmez,
Hayatını kabusa çeviren
Lanet,çirkef suskunluğuna.

(İstanbul,2004)

Aşkın Ceylan

Bilki Severdin

Anlatabilseydim seni sana,
Geceye,yıldızlara,yağmurlara
Belki severdin beni,
Anlatabilseydim
Suya,toprağa,rüzgarlara
Belki severdin beni,
Anlatabilseydim
Dağlara,taşlara,imkansız aşklara
Belki severdin beni,
Ve bilseydin sensizliğin ne demek olduğunu,
Tatsaydın sevgimin şehvetini
Bilki severdin beni
Çıldırasıya.

() Kasım 2002,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Bir Öğrencinin Anatomisi

Dostlarım Ali ve Emrah'a

Gün sabahtı,
Eskişehir'e ilk kar yağıyordu,
kıştı, ayazdı,
üşüyorduk,
yalan yok rektörde üşüyordu!
soğuktu, nefesimiz buz olarak çıkıyordu
no-frosta falan ihtiyacımız yoktu
aynı zamanda
cebimizde meteliğimiz de yoktu
yürüyerek gidiyorduk okula
sen yoktun yanımda
dudaklarım çatlıyordu
koruyucu kremim benim
değerini anlıyorsun değil mi?
-değil!
ve lakin kar, yağmaya devam ediyordu Eskişehir'e

bir kuş havada donmuş duruyordu
Newton amcasına inat,
bizim de buzdan heykelimizin dikilmesi
anbean yaklaşıyordu
Allah'tan biz kuş değildik ve de o an için uçmuyorduk!
soğukta okula yürüyerek giderken biz
millet uykulardan dem vuruyordu ahali
sinemada yine bi amerikan filmi oynuyordu
karga bokunu yemeden ne filmiymiş lan bu demeyin
vallaha bende bilmiyorum
oldum olası bu amerikalıları anlayamamışımdır zaten
diyacaahsın ki niye?
işte öle
bu arada hep merak etmişimdir
Ankarada hala karbonmonoksit v.b. sonbaharlar yaşanıyor muydu dersiniz? !
ha iki arada bir derede kar, yağmaya devam ediyordu Eskişehir'e

Anadolu Haber ve yerel gazeteler
f tipi protestolarına katılmanın tehlikeli ve yasak olduğunu yazıyorlardı
bu surette
eylemlere katılanları anarşist ilan ediyorlardı
bir diğer habere göre
eğitim fakültesinde bir erkeğe iki kız düşüymüş
bize ise eğitim fakültesinde olmak vardı deyip hayal kurmak düşüyordu
yine bu arada
ayaklarımız meçhul bir geleceğe yol alırken
beynimiz ise aklıktan gurulduyordu
amma ve lakin
biz böyle bir ülkede
aç ve meteliksiz olmaktan bahtiyardık!
bildiğiniz gibi işte
kar, yağmaya devam ediyordu Eskişehir'e.

(Aralık 2000, Anadolu Üniversitesi)

Aşkın Ceylan

Biraz

Biraz Őirden, romandan,
Biraz masallardan,
Biraz da anlatamadıklarımđan ibaretim galiba.
- Çokça yaŐayamadıklarımđan -
Her insan kadar yalnız, hüzünlü;
Her insan gibi sıradan bir fani...

(Ocak 2004,İstanbul)

AŞkın Ceylan

Bulun Beni

Kaybolmuş bir çocuk çığığıyım ben,
Yankımı yitirdim,
Bulamıyorum,
Geceler uzuyor
Daralıyorum,
Gözlerim korkuyor,
Susuyor gözlerim,
Karanlıklar bürüyor her yanıımı,
Haykırıyorum:
Bulun beni, bulun beni...
Ansızın kaybediliyorum,
Gözlerim korkuyor,
Susuyor gözlerim.

(Nisan 2003,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Cehennemlik Suçumsun

Ölümü toprağa gömdüm de geldim,
Cehennemde yanmaya,
Cenneti hak etmişim oysa,
Seni sevdim de vâzgeçtim,
Cehennemlik suçumsun benim.

(Nisan 2002,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Dokunmak Sana...

Nadide bir çiçek gibisin,
Narin, kırılgan...
Sanki dokunsam incineceksin,
Yitip gideceksin ellerimin arasından,
Dokunamıyorum.

(Nisan 2002,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Fiziksel İmkansızlık Teorisi

Toplasam iki kere iki dört etmiyordu,
Çıkarsam,bölsem, çarpsam
Faydası yok,
Bu sensizliğin hesabını yapmaya
Dört işlem yetmiyordu
İmkanı yok,
Denklemler kuruyordum:
Bir, iki, üç...çok bilinmeyenli
İçinden çıkamıyordum tabi,
Kitaplarda yazmıyordu
Sensizliğin kare kökü,
Hangi açıdan bakarsan bak fiyasko
Aciz kalıyordu geometride matematik gibi,
Fizik bilmiyordum,
Kimyaya aklım ermiyordu
Zaten erse n'olurdu,
Ne matematik - geometri,
Ne fizik - kimya,
Sensizliği anlayabilmek
Metafiziğe takabül ediyordu.

(Ekim 2004,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Gel Artık

Üşümüştü gece,
Yıldızlar üşümüştü,
Titredim
Ama üşümekten değildi titreyişim,
Ölüm kadar soğuktu sensizlik,
Çok özledim
N'olur gel artık.

Aşkın Ceylan

Gönlüne Aşkıım Yağacak

Bulutlardan aşk yaptım,
Sana gönderdim,
Yağmurlardan kaçma sevdiğim,
Gönlüne aşkıım yağacak.

(Haziran 2003,İstanbul)

Aşkıın Ceylan

Hayatlar Eskiyordu Eskişehir'de

Hayatlar eskiyordu Eskişehir'de,
Dilenenler de vardı, direnenler de,
İliklere işleyen ayaza
Ve acımasızca akan zamana,
Ben eskiyordum, sen de öyle,
Aşklarımız eskiyordu
Ve eskidikçe
Daha bir iliklerime işliyordu
Sana olan sevdam,
Ayazı kışkandırırçasına.

Aşkın Ceylan

İntiharperest

Birgün sordum kendime:
Yaşamayı hakediyor muyum? diye
Cevap intiharım oldu.

(Mayıs 2003,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Kapa Gözlerini Üstüme

Mavi gözlerinde ihanet okurum, İstanbul
Ve ihanet bir sana yakışır bu gece,
Kapa gözlerini,
Bilemem içinden neler geçtiğini,
Bakışların hain ve sinsi,
Kız kulesi suskun,
Ayışığı küskün karanlık sulara,
Saçlarında kır çiçekleri kokuyor birinin
-kaç zamandır hasretim bilemezsin-
Eski resimler düşüyor aklıma bir bir,
Ağlamaklı oluyorum yerli yersiz,
Sesini duysam yarin çıldıracağım,
Hüzün üstüme üstüme geliyor.
Mavi gözlerinde intihar okurum, İstanbul
Ve intihar bir bana yakışır bu gece,
Kapa gözlerini,
Kapa gözlerini üstüme.

(Haziran 2003,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Lanetli Güzel

Bu sana sunduğum son kurban,
Kocamiş Őehir,
Sus ve gm maviliğine,
Kus kinini tenime,
Kus içinde kalan ne varsa,
Durma,
Beni de sar bedenine,
Doldur kanımı kadehine,
Őerefe, lanetli güzel,
İ kanımı son damlasına kadar,
Bu sana sunduğum son kurban,
Doy artık kocamiş Őehir.

(Temmuz 2003, İstanbul)

AŞkın Ceylan

Otobüs Durakları ve Kadınlar

Şu otobüs durakları,
Kadınlara hiç benzemezler,
Öfkelenmezler, sıkılmazlar,
Şikayet etmezler...
Gün 24 saat beklerler,
Hani kadınlardan daha vefalıdırlar!
Gerçi konuşmazlar,
Tatlı tatlı gülümsemeleri de yoktur öyle,
Üstelik sevişemezsin de
Ama hiç değilse terk etmezler.

(Kasım 2002, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Oysa Yenilmekmiş Hayat Sapsarı Bir Sonbaharda

Bir ikindi vakti,
Sonbahar uğulduyor,
Sararmışlığında yaprakların,
Savrulan her yaprakla sapsarı bir mevsim dūřuyor,
Taşıyarak sırtında
Yenilmiřlięin yūkūnū

/herkes tadacaktır birgūn kendi yenilgisini
ve tařıyacaktır omuzlarında yenilmiřlięin kahpe yūkūnū/

Hayat bizi daim ilkbaharla aldattı
Ve yitirilmişliğinde umutların
Hep sonbaharı yaşattı,
Geriye kalansa yiten umutlardan
Tutulmuř, unutulmuř ōksūz dileklerden
Ve diyebilmektē:
Oysa yenilmekmiş hayat sapsarı bir sonbaharda!

Aşkın Ceylan

Ölümü Buyurdu Puştun Birisi

Kara kara bulutlar kaplar içimi,
Geceme düşen ayışığı işlemez yüreğime,
Şimdi Iraklı çocukların kaderi
Kanla yazılır küçücük bedenlerine
Çünkü böyle buyurdu puştun birisi
Gözlerinde dehşeti okurum,
Korkuyu, nefreti...
Tonlarca bomba düşer üstlerine
"Her savaşta en çok çocuklar ölür"
Kara kara bulutlar kaplar içimi,
Geceme düşen ayışığı işlemez yüreğime
Çünkü hep ölümü buyurur puştun birisi

(Mart 2003, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Ömrümün En Güzel Sabahı

Nisandı,
Güneş solmuş bir çiçeği andırıyordu,
Ayazlı bir Eskişehir sabahı,
Yağmur çiseliyordu,
Uzulca vurdum kapıyı
-üzerinde mahmurluğun ve en sitemli bakışların-
"Niye uyandırdın beni deli" dedin ve sustun,
Gözlerini ovuşturdu,
bebekler kadar güzeldin,
Şükrettim tanrıya,
Ömrümün en güzel sabahıydı.

(Kasım 2002,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Pınar'ın Gözyaşları

Yüreğine Pınar'ın gözyaşları damlamış oğlum,
Sen iflah olmazsın!

(Kasım 2003,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Pusudaydı Hayat

Ve kahpelerin en vazgeçilmezi
Pusudaydı hayat,
Düştü gözlerim önce,
Sonra yüreğim...
Bir hain bakışa,
Bir tatlı gülümseyişe aldanıp,
Herşeyi hiçe sayıp
Rezil-kepaze olsamda
Düştüm bir kere pusuya
Dönüşü yok,
Yaşadıklarım geçiyor aklımdan
Ve yaşayamadıklarımın sızısı ağır basıyor yine
Hayallerim, umutlarım...of
Utangaç bir ilk sevişme tadında istiyorum
Yaşamayı pusuda
Meğer ne çok sevmişim.

(Ocak 2005, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Sahi Hiç...

Tanrıdan dilesem seni,
Yalvarsam, yakarsam,
Ayaklarına kapansam...
Yine de sevmez misin beni?
Bir damlacık bile olsa,
Sahi hiç sevemez misin?

(Kasım 2005,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Sarhoş Zamanlar

Zamanın sarhoşluğunda,
Yitirip dengemi savruldu,
Hayatın engin boşluğunda,
Öyle bir yere düştüm ki
Yasak burada,
Acıkmak, susamak bile
Bir seni özleyecek kadar özgürüm bugün.

22 Ocak,2004

Aşkın Ceylan

Seni Düşündüm

Aşkı düşündüm,
Sevmeyi,sevilmeyi,
Teninden iliklerine hissetmeyi seni,
Düşündüm ve lanet ettim kendime
Ve sensiz geçen bunca zamana.

(2003,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Seviyorum Seni

Seviyorum seni,
Tutulur dilim söyleyemem,
Suskunluğum Őir olur,
Yüreğime kazınır,
Aşklar da solar mı sevgilim çiçekler gibi?
Acıtlar mı yüreğimi hep Şiirler gibi?
Tanrıdan dileyemem seni,
Tutunamam dileklere boşa çıkarlar,
Tutunamam ümitlere korkarım,
Sebepsiz göçler gibi yollarda kalırlar,
Sevgim acizliğimdir,
Çırpınır yüreğimin kafesinde,
Her dem taze gülümdür,
Her yangında yeni filiz verir,
Aşklar da solar mı sevgilim?
Seviyorum seni.

(Haziran 2003, İstanbul)

Aşkın Ceylan

Siyah ve çocuksu

Her Őir bir dűű yitimi, sonsuzlukta,
Bir yaprak dűkűmű, kaçınılmaz,
Her Őir bir feryat-figan, tarifsiz,
Acınası,aresiz,
Tahamműlű imkansız...
Sebebin bilmem,
Belki sebepsiz
Ama yaűanmıű, hatırımda hepsi,
Olsa da,
Biraz siyah,biraz çocuksu.

Aűkın Ceylan

Sonbahar

Herkes sever ilkbaharı,
Kimseler sevmez sonbaharı,
Ben sonbaharım.

(Nisan 2002,istanbul)

Aşkın Ceylan

Sonbahar ve Hayal

Gül ve deniz kokusu sarmış her yanı
Ve martı çığığı kulaklarımda,
Hafif rüzgar esiyor,
Çiy damlaları süzölüyor yapraklarda,
Pencereme günüşığı düşmüş,
Sevgilim kollarımın arasında gülümsüyor,
Yaşama yeniden tutuluyorum,
Bu son baharda.

Aşkın Ceylan

Susuyorum

Seviyorum seni
Lanet eder gibi ve korkakça
Seviyorum ve susuyorum sorumsuzca
Bu susmak mı?
Daha çok bir yıkım,
Bir kayboluş belkide,
İntihar gibi kıyamet gibi birşey
Biliyorum sonum
(Sonum bakışlarının siyahlığında olsun)
Yinede susuyorum
Pervasızca.

(Kasım 2005,İstanbul)

Aşkın Ceylan

Yalnızlık Bana Kalır

Ölüm soğuktur
Ve gözbebeklerinden düşer toprağa,
Yankısı kime kalır?
Uzanmak için ellerim sana,
Açılmış havaya,
Oysa sen topraksın artık,
Bakamam ki toprağa.
Boşuna derin mana aramak,
Ölüm anlamsızlıktır
Ve gözbebeklerinden düşer toprağa,
Yalnızlık bana kalır.

(Eylül 2002,İstanbul)

Aşkın Ceylan